

Kad god se omladina stavljala u prvi plan i proglašavana naprednom, prepametnom, savremenom, iza toga se krila neka podlost i prevara sa teškim posledicama po samu omladinu.

Očevi i majke, zar nismo primili ulogu vaspitača dece kao i odgovornost. Deca mogu biti bistra, snalažljiva, skromna, druželjubiva, stidljiva, hrabra, ambiciozna, *male zloće*, ali deca nikako nisu: *iskusna, postojna, razumna, čvrsta, mudra, prepametna*. Učimo ih zato i držimo strogo dok ne vidimo da znaju sa svojom decom. Budimo im svetlo dok im je to potrebno. Hranimo ih ljubavlju, dugo i strpljivo.

Dosta je učeniku da bude kao učitelj, zato budimo učitelji i dostojni najboljih učenika. Učimo decu da čine što je pravo i dobro, da ne zahtevaju nepotrebno i blaga ovog sveta da cene onoliko koliko ona i vrede. Uputimo ih u raznolikovanje otvorenosti od drskosti, hrabrosti od nepravde, čovekoljublja od rasipništva, nezavisnosti od bogatstva; i da je dobro vladanje važnije od oštroumlja, a moralni lik i delo važniji od reči i rečitosti. Trudimo se da budu štedljivi, da gospodare strastima, da budu ljubav, da grade bogatstvo u vrlinama.

Mladost je neobuzdana i neukrotiva, zato mi roditelji i imamo ogromna prava od početka. Teško je i ponekad nas žalosti kad deci stavljamo zabrane i lišavamo ih zadovoljstva, ali se ta žalost okrene kasnije na radost. Kada čujem „kako druga deca, tako i moje“, ili „ja sam njemu sve prepustio“, najčešće pomislim na bežanje od svetih dužnosti i izdaju roditeljstva.

Zabrinjavajuć je što danas gotovo ne možete čudi našeg đaka da kaže: „Moj otac smatra“ ili „posle razgovora sa mojom majkom“, ili „moj otac će se tome protiviti.“ Umesto toga čujete: „Ja mislim“, „ja sam odlučio“, „ubediću matorog“.

Podstrek **udaljavanja dece od roditelja** daje zapadni svet, koji je na štetu budućih generaciju izmislio *proglašavanje* samostalnosti i rano odvajanje dece, umesto normalnog i postepenog sticanja zrelosti mladih ljudi. Kod nas je ta grozna zamena prihvaćena najpre u gradskim sredinama, pa je u njima najvidnija kriza *spremn*e porodice. Sela su još uvek relativno zdrava, ali koliko će još izdržati.

Ljubazna deco, učenici! Roditeji su tu da ih pitate i poslušate. Tražite od njih usmerenje, potporu, ljubav, a na kraju tražite i odgovornost, koja bi samo za vaša mlada pleća bila preteško breme. Čuvajte se i budite na odstjanju od svih suprotstavljanja *starog i novog* vremena. Ne verujte onima koji odbaciše *zastarela* i prihvatiše *moderna* shvatanja. Osluškujte glas što priča o **čudnoj i jezivoj tajni života i smrti**. Eto, život je tajna koju ćete više i lakše otkrivati osnaženi blizinom roditelja. I brata. I sestre.